

การบริหารงานบริการการได้ยินของโรงเรียนโสตศึกษาต้นแบบทดลองสองภาษาในประเทศไทย HEARING SERVICES ADMINISTRATION IN BILINGUAL SCHOOLS FOR THE DEAF

มุกดา พัฒนะอนุก¹

ประเสริฐ อินทร์รักษ์²

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อทราบ 1) องค์ประกอบของการบริหารงานบริการการได้ยินของโรงเรียนโสตศึกษาต้นแบบการทดลองสอนสองภาษา และ 2) รูปแบบการบริหารงานบริการการได้ยินของโรงเรียนโสตศึกษาต้นแบบโดยการทดลองสอนสองภาษาที่เหมาะสมสำหรับอนาคต กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มที่หนึ่ง ได้แก่ โรงเรียนโสตศึกษาต้นแบบ 4 แห่ง โดยวิธีการเจาะจง ผู้ให้ข้อมูลประกอบด้วยผู้บริหารสถานศึกษา ครู บุคลากรทางการศึกษา และอื่นๆ โรงเรียนละ 6-8 คน ใช้การสัมภาษณ์ และประชุมสนทนากลุ่ม (focus group discussion) กลุ่มที่สองเป็นโรงเรียนโสตศึกษาอื่นๆ อีก 16 แห่ง โดยการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถาม ผู้ให้ข้อมูลได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา ครู บุคลากรทางการศึกษา และอื่นๆ โรงเรียนละ 20 คน รวมทั้งสิ้น 320 คน สถิติที่ใช้ในครั้งนี้ คือ ค่าความถี่ (frequency) ร้อยละ (percentage) การวิเคราะห์องค์ประกอบ (factor analysis) การวิเคราะห์เชิงสาเหตุ (path analysis) และการวิเคราะห์เนื้อหา (content analysis)

ผลการวิจัยพบว่า

1. องค์ประกอบของการบริหารงานบริการการได้ยินของโรงเรียนโสตศึกษาต้นแบบการทดลองสอนสองภาษา มี 4 องค์ประกอบ ได้แก่ การบริหารจัดการที่ดี การดำเนินงานสอดคล้องกับวิถีชีวิตคนพิการ การบริการสนับสนุน และการจัดการศึกษา โดยมีตัวแปรองค์ประกอบจำนวน 23, 17, 15 และ 3 ตัวแปรตามลำดับ และสามารถอธิบายความแปรปรวนขององค์ประกอบได้ร้อยละ 67.36 พร้อมทั้งโมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ในระดับดีมาก

2. รูปแบบการบริหารงานบริการการได้ยินของโรงเรียนโสตศึกษาต้นแบบโดยการทดลองสอนสองภาษาที่เหมาะสมสำหรับอนาคต พบว่า รูปแบบที่นำเสนอทั้ง 4 องค์ประกอบ มีค่าสหสัมพันธ์พหุคูณกำลังสอง เท่ากับ .808, .570 และ .446 ตามลำดับ โดยที่ (1) การบริหารจัดการที่ดีมีอิทธิพลทางตรงต่อการดำเนินการที่สอดคล้องกับคนพิการ และการบริการสนับสนุน ส่วนทางอ้อมได้แก่การจัดการศึกษา (2) การบริการสนับสนุนมีอิทธิพลทางตรงต่อการจัดการศึกษา และทางอ้อมได้แก่การดำเนินการที่สอดคล้องกับคนพิการ และ (3) การจัดการศึกษามีอิทธิพลทางตรงต่อการดำเนินการที่สอดคล้องกับคนพิการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ตามลำดับ ทั้งนี้ ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นว่ารูปแบบมีความเหมาะสม มีความเป็นไปได้ มีความถูกต้อง และสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาโรงเรียนโสตศึกษาทั่วประเทศได้เป็นอย่างดี พร้อมทั้งเสนอให้ผู้ปกครอง และการแพทย์เข้ามามีส่วนร่วมมากขึ้น

คำสำคัญ: การบริหารงานบริการการได้ยิน/ โรงเรียนสองภาษา/ โสตศึกษา

¹ นักศึกษาปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

² อาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร., ภาควิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

Abstract

The purposes of this research were: 1) to identify the factors of the hearing services administration of bilingual schools for the deaf, and 2) to confirm the model of the hearing services administration of bilingual schools for the deaf for the future. The samples were divided into two groups: firstly, the purposive sampling four schools for the deaf, the 6-8 respondents were administrators, teachers, educational personnels and others responding interview and focus group discussion. The second groups were 16 other schools selected by simple random sampling. The questionnaire was an instrument for collecting the data from 320 respondents which composed of administrators, teachers, educational personnels and others totally 20 persons of each school. The statistical analysis was frequency, percentage, factor analysis, path analysis and content analysis.

The findings of the study were as follows:

1. The factors of the hearing services administration of bilingual schools for the deaf had four factors: good managerial administration, performance according to the disabilities' path, service support and education management; having the factorial components 23, 17, 15 and 3 variables respectively, and explainable the factors variance at 67.36 percents; additionally, this model was fitted to the objective data in the highest level.

2. The model of the hearing services administration of bilingual schools for the deaf for the future was revealed that the four components proposed model had the square multiple correlation equally to .808, .570 and .446 respectively, following; (1) good managerial administration had a direct effect to performance according to the disabilities' path, and service support had an indirect effect to the educational management, (2) the service support had a direct effect to the educational management, and indirect effect to performance according to the disabilities' path, and (3) the educational management had a direct effect to performance according to the disabilities' path, respectively significant at the level of .01. Hence, the experts approved the model, was suitability, feasibility, accuracy, and advantages in developing the bilingual schools for the deaf throughout the country, moreover, the parents and medical services factors were well accepted for more participation in the future.

Keyword : Hearing services administration/ Bilingual Schools/ The deaf

บทนำ

การจัดการศึกษาในประเทศไทยมุ่งเน้นการศึกษา เพื่อปวงชนส่งผลให้ประชาชนทุกคนได้รับสิทธิ และ โอกาสในการเรียนรู้ทั้งในระบบ นอกโรงเรียนและตาม อรรถศาสตร์ ทั้งนี้โดยมีกฎหมายรองรับคือ รัฐธรรมนูญแห่ง ราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 ซึ่งได้บัญญัติสิทธิของ บุคคลในการรับการศึกษาไม่น้อยกว่าสิบสองปีที่รัฐต้องจัด ให้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ โดยไม่เก็บค่าใช้จ่ายโดยรวมถึง ผู้ยากไร้ ผู้พิการทุพพลภาพ หรืออยู่ในภาวะยากลำบาก ต้อง ได้รับการสนับสนุนจากรัฐเพื่อให้ได้รับการศึกษาโดย ทัดเทียมกับบุคคลอื่นด้วย

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และ ที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 มาตรา 10 วรรคสาม ระบุว่า “การจัดการศึกษาสำหรับคนพิการในวรรคสอง ให้ จัดตั้งแต่แรกเกิด หรือแรกพบความพิการโดยไม่เสีย ค่าใช้จ่าย และให้บุคคลดังกล่าวมีสิทธิได้รับสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อบริการ และความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษา ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง” (คุรุณี ดิพนธ์ 2544: 3-4) นอกจากนี้ยังได้ระบุความมุ่งหมาย

หลักการ และสิทธิหน้าที่ทางการศึกษา รูปแบบการศึกษา การบริการและการจัดการศึกษามาตรฐาน และการประกัน คุณภาพการศึกษา ครู บุคลากรทางการศึกษา ทรัพยากรการ ลงทุน และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา รวมทั้งกำหนด ให้ จัดการศึกษาสำหรับบุคคลซึ่งมีความบกพร่องทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ สังคม การสื่อสาร และการเรียนรู้ หรือบุคคลทุพพลภาพ ซึ่งไม่สามารถพึ่งตนเองได้หรือไม่มี ผู้ดูแลหรือด้อยโอกาสได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นพิเศษ โดยรัฐต้องจัดให้ตั้งแต่แรกเกิด หรือเมื่อพบความพิการโดยไม่เสียค่าใช้จ่ายและให้บุคคลดังกล่าวมีสิทธิได้รับสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการและความช่วยเหลืออื่นใดทางการ ศึกษาตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดใน กฎกระทรวง เพื่อให้บุคคลเหล่านี้ได้รับบริการทาง การศึกษาอย่างเท่าเทียมและทั่วถึงตามศักยภาพ (จกกลนี วีระเศรษฐกุล และคณะ 2552 : 1-2)

การจัดทำแผนพัฒนาการจัดการศึกษาพิเศษ สำหรับคนพิการ ระยะ 5 ปี (พ.ศ.2550-2554) กระทรวงศึกษาธิการมีวัตถุประสงค์ตามลำดับดังนี้

1. ศึกษาสถานการณ์ปัจจุบันและแนวโน้มของการจัดการศึกษาพิเศษ ทั้งในระบบ นอกระบบ และตามอัธยาศัยในทุกระดับและทุกรูปแบบ การจัดการศึกษาพิเศษที่ 5 องค์การหลักของกระทรวงศึกษาธิการรับผิดชอบดำเนินการ

2. นำสู่การประเมินความต้องการและศักยภาพทางยุทธศาสตร์ ด้วยวิธีการวิเคราะห์ SWOT

3. กำหนดเป็นแนวทางการพัฒนาการจัดการศึกษาพิเศษสำหรับคนพิการ (พ.ศ.2550-2554) โดยมีวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าประสงค์ แนวทาง มาตรการตามยุทธศาสตร์ที่สอดคล้องกับ (1) และ (2) ดังกล่าว

4. การนำแผนไปสู่การปฏิบัติโดยมีการกำหนดเป้าหมายและตัวชี้วัดตามแนวทางและมาตรการตามยุทธศาสตร์

5. ได้แผนปฏิบัติการการจัดการศึกษาพิเศษสำหรับคนพิการ โดยมีกิจกรรม/โครงการและหน่วยงานรับผิดชอบที่ชัดเจนในแต่ละยุทธศาสตร์ โดยมีวิธีดำเนินการจัดทำในลักษณะจัดประชุมสัมมนาเชิงปฏิบัติการเครือข่ายความร่วมมือระหว่าง 5 องค์การหลักของกระทรวงศึกษาธิการกับองค์กรเอกชนด้านคนพิการ ซึ่งมีสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นเจ้าภาพดำเนินการจัดการประชุมเพื่อให้ได้ข้อสรุปที่ชัดเจนตามวัตถุประสงค์ และนำเสนอต่อคณะรัฐมนตรี เพื่อพิจารณาให้การอนุมัติแผนฯ (สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ 2550: 1)

จากการสำรวจข้อมูลประชากรคนพิการ มีการดำเนินการและจัดทำฐานข้อมูล โดยหลายหน่วยงานทำให้การคิด ประเมินการสัดส่วนคนพิการ จากข้อมูลของแต่ละหน่วยงานแตกต่างกันไปกล่าว คือ ข้อมูลขององค์การอนามัยโลก (WHO) คิดประมาณการสัดส่วนคนพิการร้อยละ 10 ของจำนวนประชากรโลก ในส่วนข้อมูลของกระทรวงสาธารณสุข คิดประมาณการสัดส่วนคนพิการร้อยละ 8.1 ของจำนวนประชากรไทย ซึ่งทำให้ข้อมูลคนพิการจำนวนที่แตกต่างกัน ดังนั้นในการจัดทำแผนพัฒนาการจัดการศึกษาพิเศษสำหรับคนพิการ ระยะ 5 ปี (พ.ศ.2550-2554) ของกระทรวงศึกษาธิการฉบับนี้ ได้เลือกใช้การ

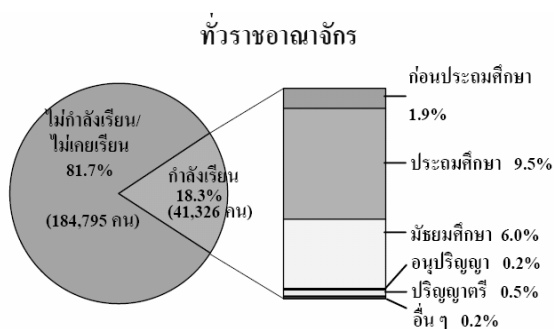
คำนวณจำนวนคนพิการโดยใช้สัดส่วนร้อยละ 1.8 ของจำนวนประชากรไทย ซึ่งปี 2549 มีจำนวนคนพิการ 1,130,917 คน ตามข้อมูลจากการสำรวจของสำนักงานสถิติแห่งชาติ เพื่อให้สอดคล้องกับเอกสารแผนพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ ฉบับที่ 3 (พ.ศ.2550-2554) ซึ่งจัดทำโดยคณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการและกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ และเพื่อความสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ พ.ศ. 2534 (สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ 2550: 1)

พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ.2546 และกฎกระทรวงว่าด้วยการแบ่งส่วนราชการกระทรวงศึกษาธิการพ.ศ. 2546 กำหนดให้โครงสร้างส่วนราชการกระทรวงศึกษาธิการประกอบ ด้วย 5 องค์การหลัก คือ สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา และสำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งมีบทบาทภารกิจเกี่ยวกับการจัดการศึกษาทุกระดับและทุกประเภทการศึกษา รวมทั้งการจัดการศึกษาพิเศษสำหรับคนพิการทุกประเภท ซึ่งครอบคลุมการให้บริการช่วยเหลือระยะแรกเริ่ม (Early Intervention: EI) การเตรียมความพร้อมและประสานส่งต่อ จนถึงวัยเรียนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน 12 ปี อาชีวศึกษา อุดมศึกษา รวมทั้งการศึกษานอกระบบ และตามอัธยาศัยด้วยรูปแบบวิธีการต่างๆ ตามความเหมาะสม ซึ่งองค์การหลักทั้ง 5 องค์การ ได้ดำเนินการภารกิจในการให้บริการการศึกษาสำหรับคนพิการทุกประเภทเพิ่มมากขึ้นทุกปี

ดังนั้น กระทรวงศึกษาธิการจึงได้จัดให้คนพิการทางหูมีโอกาสดำเนินการศึกษาในหลายๆ รูปแบบ โดยเน้นผลสำเร็จในเชิงคุณภาพในการให้บริการการศึกษาในคนพิการทั้งในและนอกระบบ การศึกษารวมทั้งการศึกษาตามอัธยาศัยจัดให้มีการเรียนร่วม มีศูนย์การศึกษาพิเศษเขต มีโรงเรียนโสตศึกษาเฉพาะผู้พิการทางหู และจัดสถาบันอุดมศึกษา (วิทยาลัยราชสุดา) ให้กับผู้ที่มีความต้องการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาปริญญาตรี การพัฒนาระบบการศึกษาของนักเรียนหูหนวกจากอดีตถึงปัจจุบัน

พบว่า นักเรียนกลุ่มนี้มีสิทธิในการรับบริการทางการศึกษา ตามกฎหมายประเทศไทยจากอดีตถึงปัจจุบัน (จกกลณี วีระเศรษฐกุล และคณะ 2552 : 2)

ข้อมูลทางสถิติในระดับการศึกษาที่กำลังเรียนของประชากรที่พิการจากการสำรวจพบว่า ประชากรที่พิการ อายุ 5-30 ปี จำนวน 2.3 แสนคน มีถึงร้อยละ 81.7 ที่ไม่ได้กำลังเรียนหรือไม่เคยเรียน และมีเพียงร้อยละ 18.3 ที่กำลังเรียน ซึ่งส่วนใหญ่ร้อยละ 9.5 กำลังเรียนในระดับประถมศึกษา รองลงมาเรียนระดับมัธยมศึกษา (ร้อยละ 6.0) และระดับปริญญาตรีมีเพียงร้อยละ 0.5 (สถาบันสร้างเสริมสุขภาพคนพิการ 2552: 1-12)

จะเห็นได้ว่าคนพิการจำนวนหนึ่งที่ได้รับการศึกษา แต่ยังมีอีกจำนวนมากที่ขาดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งพระราชบัญญัติการศึกษาเน้นให้ความสำคัญกับคนทุกเพศทุกวัย โดยไม่จำกัดสิทธิของการได้รับการศึกษา ซึ่งคนพิการทางหูก็เป็นส่วนหนึ่งของสังคม โดยต้องได้รับการศึกษาอย่างเท่าเทียมกันอย่างเสมอภาค นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินเป็นนักเรียนกลุ่มหนึ่งที่มีสิทธิในการรับบริการ ประเทศไทยได้จัดการศึกษาให้แก่คนหูหนวกมาตั้งแต่ พ.ศ. 2494 โดยเริ่มต้นมาจากหน่วยทดลองสอนที่โรงเรียนวัดโสมนัสวิหารและต่อมาได้เปิดโรงเรียนสอนคนหูหนวกดุสิต หรือโรงเรียนเศรษฐเสถียรในปัจจุบัน เมื่อปี พ.ศ. 2496 ขณะนี้มีโรงเรียนสำหรับสอนคนหูหนวก (โรงเรียนโสตศึกษา) จำนวน 20 แห่ง เปิดสอนตั้งแต่ระดับอนุบาลถึงระดับมัธยมศึกษาตอนปลายและมีสถาบันระดับอุดมศึกษาที่จัดการศึกษา สำหรับคนหูหนวกอีก 2 แห่งได้แก่ สถาบันราชภัฏสวนดุสิต และวิทยาลัยราชสุดา

มหาวิทยาลัยมหิดล (จกกลณี วีระเศรษฐกุล และคณะ, 2552: 1-2)

การพัฒนาการในอดีตโรงเรียนโสตศึกษาที่จัดการเรียนการสอนสำหรับคนพิการทางการได้ยินทั้งหูหนวกและหูตึงโดยใช้วิธีการสอนแบบระบบรวม ที่ใช้ปรัชญาของการสื่อสารโดยองค์รวม (Total Communication) ซึ่งในระยะแรกโรงเรียนได้จัดหาเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับคนพิการทางการได้ยิน โดยการบริหารจัดการหรือจัดซื้อจากงบประมาณของโรงเรียน ต่อมากรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการได้จัดสรรงบประมาณให้โรงเรียน เพื่อจัดหาเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวกตามความต้องการของโรงเรียน จนกระทั่งปีงบประมาณ 2535 กรมสามัญศึกษาได้แต่งตั้งคณะกรรมการขึ้น เพื่อพิจารณาจัดหาเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวกให้กับโรงเรียนโสตศึกษา นอกจากนั้นยังได้รับการสนับสนุนเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวกเรื่องเครื่องช่วยฟังจากศูนย์ลิรินทรเพื่อการพัฒนาสุขภาพทางการแพทย์แห่งชาติ ทำให้โรงเรียนโสตศึกษามีเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับให้บริการผู้พิการทางการได้ยินเป็นจำนวนมาก (จิตประภา ศรีอ่อน และคณะ 2547: 2)

ถึงแม้ว่าในแต่ละโรงเรียนจะมีเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวกดังกล่าว แต่การใช้เทคโนโลยียังไม่สามารถกระทำได้อย่างเต็มศักยภาพ เนื่องจากในปัจจุบันครูผู้สอนและบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับคนพิการทางการได้ยินยังขาดความชำนาญในการใช้เทคโนโลยี จำนวนเทคโนโลยีมีส่วนไม่เหมาะสมต่อปริมาณการใช้ของนักเรียนในโรงเรียน ตลอดจนเทคโนโลยีที่ได้รับนั้น นักเรียนไม่สามารถนำมาใช้ได้ด้วยตนเอง หรือไม่ตรงกับความต้องการของนักเรียน (คณะอนุกรรมการผลิตสื่อและเทคโนโลยีการเรียนการสอนเพื่อคนพิการ, 2542: 1-2) ซึ่งจะทำให้เกิดการเสียประโยชน์ในการใช้เทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวก และทำให้สูญเสียเงินงบประมาณโดยเปล่าประโยชน์ ดังนั้นอาจกล่าวได้ว่าช่วงเวลานี้เป็นช่วงเวลาที่มีความสำคัญยิ่งในการศึกษาสภาพปัจจุบันของการใช้เทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับคนพิการทางการได้ยินในโรงเรียนโสตศึกษา ก่อนที่จะมีการ

เปลี่ยนแปลงในการจัดสรรงบประมาณ สืบเนื่องจากการเปลี่ยนแปลงของสถานะเศรษฐกิจในประเทศไทย ซึ่งข้อมูลที่ได้จากผลการวิจัยจะเป็นข้อมูลพื้นฐานสำหรับผู้ทำงานเกี่ยวข้องกับงานบริการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการทางการได้ยิน ทั้งทางด้านการจัดสรรงบประมาณ การจัดหาและการให้บริการเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวก เพื่อให้ตอบสนองต่อความต้องการของคนพิการทางการได้ยินอย่างแท้จริง การวิจัยนี้เกี่ยวข้องกับโรงเรียนต้นแบบที่มีการสอนสองภาษา และจากผลการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ต่อ (1) ระบบการศึกษาของชาติ (2) ระบบการบริหารจัดการการงบประมาณ และ (3) ระบบบริการทางสังคมที่เกี่ยวข้องกับภาครัฐและเอกชน

การบริหารการได้ยินของนักเรียนในโรงเรียนโสตศึกษาต้นแบบทดลองสอนสองภาษา ยังไม่มีทิศทางที่ชัดเจน การที่เด็กนักเรียนได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ จากภาครัฐ แต่ไม่ได้มีแนวทางการบริหารงานบริการการได้ยินให้แก่เด็กนักเรียนที่ใช้อย่างถูกต้อง ขาดการให้การดูแลอุปกรณ์ต่างๆ อย่างต่อเนื่อง จึงเป็นประเด็นที่ผู้วิจัยต้องการหากระบวนการบริหารงานบริการการได้ยินให้แก่โรงเรียนดังกล่าว โดยเฉพาะเด็กที่อยู่ในโครงการทดลองสอนสองภาษาที่มีโอกาสพัฒนาศักยภาพทางการฟังและการพูดได้เป็นอย่างดี

ปัญหาและอุปสรรคการใช้เทคโนโลยีดังกล่าวมี 3 ประการ คือ (1) ด้านผู้ใช้ (นักเรียน) (2) ด้านผู้ดูแล (ครูและผู้บริหาร) และ (3) ด้านเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวก (นักโสตสัมผัสและแพทย์ที่เกี่ยวข้อง บริษัท และการสนับสนุนจากภาครัฐและเอกชน)

จากระบบการศึกษาของเด็กพิการทางหูเข้าสู่การใช้งบประมาณในการจัดซื้อจัดจ้างเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวกให้แก่เด็กนักเรียน และยังไม่มีแบบแผนที่ชัดเจนเกี่ยวกับกระบวนการบริหารงาน ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจอย่างยิ่งในการที่จะศึกษาถึงกระบวนการบริหารงานบริการการได้ยินในโรงเรียนโสตศึกษาต้นแบบสองภาษาที่ได้รับเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวกดังกล่าว เพื่อจะได้แก้ไขปัญหาก็กล่าวมาแล้วข้างต้นได้เป็นอย่างดี และจะได้

เผยแพร่รูปแบบที่ชัดเจนต่อไปในอนาคตแก่โรงเรียนโสตศึกษาอื่นๆ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อทราบองค์ประกอบของการบริหารงานบริการการได้ยินของโรงเรียนโสตศึกษาต้นแบบการทดลองสอนสองภาษา
2. เพื่อทราบรูปแบบการบริหารงานบริการการได้ยินของโรงเรียนโสตศึกษาต้นแบบโดยการทดลองสอนสองภาษาที่เหมาะสมสำหรับอนาคต

กรอบแนวคิดของการวิจัย

เจน เบรนซัน (Jan Branson) ได้กล่าวว่ามีทฤษฎีที่ประเทศอื่นๆ อย่างเช่นในยุโรป อเมริกา และออสเตรเลีย ซึ่งเกี่ยวข้องกับโครงการแห่งความสำเร็จของคนพิการนั้นจะต้องมีองค์ประกอบ 4 ประการ ดังนี้ (1) การบริหารจัดการโครงการที่ดี (2) การดำเนินงานที่สอดคล้องกับวิถีชีวิตคนพิการ (3) การบริการสนับสนุน (Support Service) ซึ่งรวมถึงอุปกรณ์เทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวก การบริการช่วยเหลือต่างๆ และ (4) การดำเนินการโครงการโดยใช้การวิจัยเป็นฐาน (Jan Branson อ้างถึงใน Jitprapa Sri-on 1994: 1-12) ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้อาศัยทฤษฎีตามแนวความคิดของเจน เบรนซัน เพื่อนำมาใช้ในการดำเนินการมาแล้วเป็นตัวแปรต้นในการศึกษารูปแบบการบริหารงานบริการการได้ยินในโรงเรียนโสตศึกษาต้นแบบทดลองสองภาษาในปัจจุบัน เพื่อให้ผลการวิจัยนี้นำไปสู่ภาคปฏิบัติที่เป็นรูปธรรมอันส่งผลต่อการพัฒนาศักยภาพของผู้พิการต่อไป

โดยแนวคิดที่นำมาใช้เป็นพื้นฐานการศึกษาวิจัยครั้งนี้ต้องคำนึงถึงการบริหารโรงเรียนทั่วไปของกระทรวงศึกษาธิการ (สพฐ.) การบริหารโรงเรียนเฉพาะทาง การบริหารโรงเรียนโสตศึกษาที่มีอยู่ในปัจจุบัน การบริหารโรงเรียนโสตศึกษาต้นแบบทดลองสองภาษาในปัจจุบัน และแนวความคิดของนักวิชาการต่างๆ ได้แก่ คุณฉันทิพนธ์ ด้วงวิเศษ พบว่า อุปกรณ์เครื่องช่วยฟัง เทคโนโลยีบุคลากร และงบประมาณทำให้นักเรียนหูหนวกมีการพัฒนาที่ดีขึ้น พะโยม ชินวงศ์ (2547: 194-195) ได้ประเมิน

โครงการการสอนสองภาษาแก่นักเรียนหูหนวก พบว่าการจัดการศึกษาให้แก่เด็กที่มีความบกพร่องทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ สังคม การสื่อสาร และการเรียนรู้ รัฐต้องจัดให้แก่เด็กให้มีสิทธิและโอกาสได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นพิเศษ จัดกิจกรรมพัฒนาบุคลากร ผู้ปกครอง และนักเรียน ด้วยวิธีการสอนสองภาษา หลักสูตร และสื่อและเทคโนโลยีที่ใช้ในการสอนทำให้นักเรียนมีความสุขมากขึ้น จากงานวิจัยของ จิตประภา ศรีอ่อน (2550: 6-9) ได้กล่าวว่า ปัจจัยที่ส่งต่อการพัฒนานักเรียนพิการ ประกอบด้วย กระบวนการฝึกอบรม และครูผู้ฝึกอบรม ส่วนงานวิจัยของ จงกณิ วีระเศรษฐกุล (2552: 81-83) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบในการประเมินนักเรียนหูหนวก ประกอบด้วย การกิจกรรมการเรียนการสอน ความสามารถ ด้านพัฒนาการด้านกล้ามเนื้อมือ ความสามารถทางเชาว์ปัญญา การรับรู้ทางสายตา ความสามารถในการใช้ภาษาไทยและภาษาไทยของนักเรียน ศรียา นิยมธรรม (2548: 24-45) ได้กล่าวถึงเทคโนโลยีที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ของนักเรียนพิการ ดังนี้ เทคโนโลยีเพื่อการดำรงชีวิต เทคโนโลยีเสริมการฟัง เทคโนโลยีเพื่อการเรียนรู้ และเทคโนโลยีที่ได้จากงานวิจัย ส่วนงานวิจัยของ สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ (2550: 149-156) ได้สรุปว่าองค์ประกอบการเรียนการสอนที่ใช้กับนักเรียนหูหนวกคือ สื่อวิดิทัศน์ ทักษะทางด้านความรู้ความเข้าใจ และทักษะในการใช้สื่อ และจากงานวิจัยของ มลิวัดย์ ธรรมแสง (2551: 1-7) ได้ศึกษาโรงเรียนที่เป็นมิตรกับเด็กหูหนวก ทราบถึงปัญหา การจัดการศึกษา บุคลากรที่เกี่ยวข้อง รูปแบบการจัดการศึกษา และโรงเรียนที่เป็นมิตรกับเด็กหูหนวก เป็นต้น กรอบแนวคิดดังกล่าวจะนำไปสู่ความสำเร็จของการบริหารงาน บริการการศึกษาของโรงเรียนโสตศึกษาที่แท้จริงต่อไป

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ บุคลากรในโรงเรียนโสตศึกษา 20 แห่งทั่วประเทศ จำนวน 1,185 คน

ประกอบด้วย 4 กลุ่ม คือ ผู้บริหาร ครู บุคลากรทางการศึกษา และอื่นๆ

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มที่หนึ่ง ในขั้นตอนแรกเป็นการสัมภาษณ์บุคลากรในกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ โรงเรียนโสตศึกษาด้านแบบ 4 แห่ง ประกอบด้วย โรงเรียนโสตศึกษาจังหวัดนครปฐม โรงเรียนโสตศึกษาจังหวัดตาก โรงเรียนโสตศึกษาอุดรธานี และโรงเรียนโสตศึกษาจังหวัดนครราชสีมา โดยวิธีการเจาะจง ผู้ให้ข้อมูลประกอบด้วย (1) ผู้บริหารสถานศึกษา ได้แก่ ผู้อำนวยการ และรองผู้บริหาร 4 ฝ่าย คือ ฝ่ายวิชาการ ฝ่ายงบประมาณ ฝ่ายบุคลากร และฝ่ายบริหารงานทั่วไป (2) ครู (3) บุคลากรทางการศึกษา และ (4) อื่นๆ จำนวนโรงเรียนละ 6-8 คน ส่วนขั้นตอนที่สอง หลังจากสรุปและวิเคราะห์หาค่าประกอบการบริหารงานบริการการศึกษาได้เรียบร้อยแล้ว นำประเด็นมาประชุมสนทนากลุ่ม (focus group discussion) ประกอบด้วยผู้บริหาร และผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 7 คน เพื่อลงมติความคิดเห็นที่เป็นเอกฉันท์ในรูปแบบการบริหารการศึกษาได้ยืมของโรงเรียนต้นแบบทดลองสองภาษาในประเทศไทยต่อไป

กลุ่มที่สอง เป็นบุคลากรของโรงเรียนโสตศึกษาอื่นๆ อีก 16 แห่ง โดยการสุ่มอย่างง่าย (simple random sampling) แบ่งจำนวนตามสัดส่วน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถาม ผู้ให้ข้อมูลได้แก่ ผู้บริหาร ครู บุคลากรทางการศึกษา และอื่นๆ จำนวน 20 คน รวมทั้งสิ้น 320 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเรื่องรูปแบบการบริหารงานบริการการศึกษาได้ยืมของโรงเรียนโสตศึกษาด้านแบบโดยทดลองสอนสองภาษา ประกอบด้วย

1. แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้ทรงคุณวุฒิ โดยศึกษาสภาพปัจจุบันและความคิดเห็นในการบริหารงานบริการการศึกษาได้ยืมของโรงเรียนโสตศึกษาด้านแบบโดยทดลองสอนสองภาษา
2. แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับองค์ประกอบ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพส่วนบุคคลของผู้ให้ข้อมูล ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่งหน้าที่ และประสบการณ์ในการทำงาน

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับองค์ประกอบการบริหารงานบริการการได้ยินของโรงเรียนโสตศึกษาต้นแบบ โดยทดลองสอนสองภาษา โดยใช้การประเมินค่า 5 ระดับ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ขั้นตอนที่ 1 การวิเคราะห์และสังเคราะห์ตัวแปร

ผู้วิจัยขอจดหมายจากบัณฑิตวิทยาลัยขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลจากโรงเรียนโสตศึกษาต้นแบบ 4 โรงเรียน จากผู้บริหาร ครู ผู้ปกครอง และนักเรียน และผู้เชี่ยวชาญ 6-8 คน เครื่องมือที่ใช้คือ แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง (semi-structured interview) ประเด็นเกี่ยวกับการบริหารงานบริการการได้ยิน 4 ปัจจัยเพื่อให้ได้ข้อมูลทั้งเชิงปริมาณ และเชิงคุณภาพ

ขั้นตอนที่ 2 การวิเคราะห์องค์ประกอบ

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถาม จากการวิเคราะห์และสังเคราะห์เอกสาร และการสัมภาษณ์โรงเรียนต้นแบบ 4 แห่ง มาสร้างเป็นแบบสอบถาม จากนั้นจึงให้ผู้ทรงคุณวุฒิ ตรวจสอบความเที่ยงตรงทางด้านเนื้อหา (หาค่า IOC) และเมื่อปรับแก้ไขแล้ว จึงนำแบบสอบถามที่ได้ไปทดลองกับโรงเรียน 1 แห่งที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน เก็บข้อมูล และตรวจสอบความเชื่อมั่นของเครื่องมือ ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .98

จากนั้นจึงนำแบบสอบถามไปใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่างอีก 16 โรงเรียนที่เหลือ โดยผู้ให้ข้อมูลคือ ผู้บริหารครู บุคลากรทางการศึกษา และอื่นๆ จำนวน 20 คน : 1 โรงเรียน รวมทั้งสิ้น 320 คน ในเดือนธันวาคม 2553 เมื่อได้ข้อมูลกลับมาแล้ว ผู้วิจัยจึงวิเคราะห์ ประมวล และสรุปข้อมูลตามองค์ประกอบ และการหาค่าอิทธิพลเชิงสาเหตุต่อไป

ขั้นตอนที่ 3 การสรุปโมเดล

ผู้วิจัยสรุปแบบจากขั้นตอนที่สองแล้ว นำรูปแบบเสนอต่อผู้บริหาร โรงเรียนต้นแบบ และ

ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 7 คน ซึ่งมีประสบการณ์ไม่ต่ำกว่า 5 ปี มาประชุมสนทนากลุ่ม (focus group discussion) เพื่อสรุปรูปแบบการบริหารงานบริการการได้ยินที่มีประสิทธิภาพ จากนั้นผู้วิจัยจึงสรุปด้วยการนำข้อมูลที่ได้จากการประเมินรูปแบบมาวิเคราะห์ ประมวลผล และเสนอรายงานต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. การวิเคราะห์สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามในด้าน เพศ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่งหน้าที่ และประสบการณ์ในการทำงานในโรงเรียนโสตศึกษา ด้วยการคำนวณค่าความถี่ (frequencies) ค่าร้อยละ (%) โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป และนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

2. การวิเคราะห์ความเป็นไปได้และการพัฒนารูปแบบการบริหารเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวกของโรงเรียนโสตศึกษาที่มีประสิทธิภาพ

3. การวิเคราะห์ค่าระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับองค์ประกอบของรูปแบบบริหารโรงเรียนโสตศึกษาต้นแบบโดยทดลองสอนสองภาษา ใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การวิเคราะห์องค์ประกอบ (factor analysis) การวิเคราะห์เชิงสาเหตุ (path analysis) และวิเคราะห์เนื้อหา (content analysis) โดยผู้วิจัยได้นำค่าเฉลี่ยไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์ตามแนวคิดของเบสต์ (Best 1970 : 170-171)

ผลการวิจัย

1. องค์ประกอบของการบริหารงานบริการการได้ยินของโรงเรียนโสตศึกษาต้นแบบการทดลองสอนสองภาษามี 4 องค์ประกอบ ได้แก่ การบริหารจัดการที่ดี การดำเนินงานสอดคล้องกับวิถีชีวิตคนพิการ การบริการสนับสนุน และการจัดการศึกษา โดยมีตัวแปรองค์ประกอบจำนวน 23, 17, 15 และ 3 ตัวแปรตามลำดับ และสามารถอธิบายความแปรปรวนขององค์ประกอบได้ร้อยละ 67.36 พร้อมทั้งโมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ในระดับดีมาก

2. รูปแบบการบริหารงานบริการการได้ยีนของโรงเรียนโสตศึกษาต้นแบบโดยการทดลองสอนสองภาษาที่เหมาะสมสำหรับอนาคต พบว่า รูปแบบที่นำเสนอทั้ง 4 องค์ประกอบมีค่าสหสัมพันธ์พหุคูณกำลังสอง เท่ากับ .808, .570 และ .446 ตามลำดับ โดยที่ (1) การบริหารจัดการที่ดีมีอิทธิพลทางตรงต่อการดำเนินการที่สอดคล้องกับคนพิการ และการบริหารสนับสนุน ส่วนทางอ้อมได้แก่การจัดการศึกษา (2) การบริการสนับสนุนมีอิทธิพลทางตรงต่อการจัดการศึกษา และทางอ้อมได้แก่การดำเนินการที่สอดคล้องกับคนพิการ และ (3) การจัดการศึกษามีอิทธิพลทางตรงต่อการดำเนินการที่สอดคล้องกับคนพิการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ตามลำดับ ทั้งนี้ ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นว่ารูปแบบมีความเหมาะสม มีความเป็นไปได้ มีความถูกต้อง และสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาโรงเรียนโสตศึกษาทั่วประเทศได้เป็นอย่างดี พร้อมทั้งเสนอให้ผู้ปกครอง และการแพทย์เข้ามามีส่วนร่วมมากขึ้น

ข้อเสนอแนะและการนำผลการวิจัยไปใช้

ข้อค้นพบจากงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยขอเสนอแนะในสองส่วนคือข้อเสนอแนะทั่วไป และข้อเสนอแนะสำหรับการดำเนินงานวิจัยครั้งต่อไป ดังต่อไปนี้

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. องค์ประกอบของการบริหารงานบริการการได้ยีนในโรงเรียนโสตศึกษาต้นแบบการทดลองสอนสองภาษาในปัจจุบัน มี 4 องค์ประกอบ ได้แก่ การบริหารจัดการที่ดี การดำเนินการที่สอดคล้องกับวิถีชีวิตคนพิการ การบริการสนับสนุน และการจัดการศึกษา แสดงให้เห็นว่าองค์ประกอบการบริหารงานการได้ยีนสามารถนำไปใช้ได้ก่อให้เกิดผลประโยชน์แก่นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษได้เป็นอย่างดี โดยเรียงลำดับค่าองค์ประกอบจากมากที่สุด คือ การบริหารจัดการที่ดี การดำเนินการที่สอดคล้องกับวิถีชีวิตคนพิการ การบริการสนับสนุน และการจัดการศึกษาตามลำดับ จากข้อค้นพบนี้ จึงควรเน้นไปที่การให้บริการแก่นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ สืบเนื่องด้วย นักเรียนต้องการความช่วยเหลือมากเป็นพิเศษกว่าคนอื่น เนื่องจากเด็กไม่สามารถช่วยเหลือตัวเองได้ จึงจำเป็นต้องมีผู้ดูแลคอยช่วยเหลืออย่างเหมาะสมกับการพัฒนาในด้านต่างๆ ของเด็ก

จากประเด็นนี้เองสิ่งที่ต้องตามมาคือ งบประมาณสนับสนุนจะต้องมีอย่างเพียงพอแก่ความต้องการ และค่าตอบแทนต่างๆ อย่างเหมาะสมด้วยเช่นกัน พร้อมกันนี้บุคลากรต้องมีเพิ่ม ให้สอดคล้องกับความต้องการของเด็ก มิฉะนั้นแล้ว ก็ไม่สามารถให้ความช่วยเหลือได้อย่างทั่วถึง ดังนั้น องค์การของรัฐ กระทรวงศึกษาธิการ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักคณะกรรมการการศึกษาพิเศษ หรือหน่วยงานเอกชนอื่นๆ ควรให้ความสนใจและตระหนักถึงความจำเป็น และความสำคัญของนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเหล่านี้อย่างเพียงพอ และควรให้การสนับสนุน ทั้งในด้านปัจจัย งบประมาณต่างๆ อย่างเท่าเทียมและเสมอภาคกัน พร้อมกับข้อเสนอแนะอื่นๆ ที่ผู้เชี่ยวชาญได้เสนอมา คือ การให้ความสนใจในด้านผู้ปกครอง และด้านการแพทย์ควรให้ความช่วยเหลือและมีส่วนร่วมมากขึ้น จึงจะมีความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และประโยชน์อย่างแท้จริง ที่จะทำให้เกิดการบริการที่ครบวงจร และเป็นการให้ความช่วยเหลือแก่เด็กหูหนวกได้เป็นอย่างดี และควรมีการสนับสนุนด้านศูนย์เทคโนโลยีควมมีเพิ่มขึ้นด้วย อีกทั้งมีการนำเทคโนโลยีที่ล้ำคณากลับมาซ่อมแซม เพราะจะเป็นสื่ออุปกรณ์ที่จะช่วยเหลือนักเรียนพิการเหล่านี้นมากขึ้น เพื่อก่อให้เกิดการเรียนรู้ การเรียนรู้อย่างหลากหลาย และมีความสำคัญต่อสังคมโลกทั้งในปัจจุบันและอนาคตต่อไป

เมื่อมีต้นแบบการบริหารงานบริการการได้ยีนอย่างเป็นทางการเป็นรูปธรรมแล้ว ก็ควรเลือกต้นแบบที่ได้ศึกษามา เพื่อเป็นการประหยัดเวลา งบประมาณ และการศึกษาวิจัยอื่นๆ ได้เป็นอย่างดี สืบเนื่องจากว่า การศึกษาวิจัยนี้ได้ผลลัพธ์ที่ดี และมีผลกระทบในทางที่สร้างสรรค์ จึงควรไปปฏิบัติให้เป็นรูปธรรมอย่างแท้จริง แล้วมาเปรียบเทียบผลที่เกิดขึ้นในเชิงสร้างสรรค์มากกว่านี้ได้อย่างเป็นรูปธรรมต่อไป

2. รูปแบบการบริหารงานบริการการได้ยีนของโรงเรียนโสตศึกษาต้นแบบโดยการทดลองสอนสองภาษาที่เหมาะสมสำหรับอนาคต พบว่า องค์ประกอบหลักหรือปัจจัยที่ทำให้การบริการนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษประสบความสำเร็จ และมีคุณภาพต้องดำเนินการตามรูปแบบการบริการ ดังนี้ 1) การวิเคราะห์สถานการณ์ด้าน

คุณภาพ มาตรฐาน และตัวชี้วัด 2) การวางแผนและปฏิบัติ ตาม และ 3) การปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง จึงควรใช้รูปแบบ การบริการที่ดีมีคุณภาพไปใช้ให้เกิดประโยชน์อย่างแท้จริง สิ่งแรกที่ต้องวิเคราะห์คือสถานการณ์ ความคาดหวัง ช่องว่างที่มีอยู่สถานศึกษา คุณภาพ มาตรฐาน ตัวชี้วัดต่างๆ กำหนดให้ชัดเจน จากนั้น จึงมีการวางแผนงาน วางระบบ และการปฏิบัติให้สอดคล้องกับเป้าหมายที่ต้องการ พร้อมทั้งมีการกำกับ ดูแล และประเมินผลเป็นระยะๆ พร้อมทั้งปรับปรุงแก้ไข เพื่อไปให้ถึงเป้าหมาย หรือเกณฑ์ที่กำหนดไว้ได้ เมื่อได้รูปแบบการบริการที่เหมาะสมแล้ว จึงควร นำไปใช้กับโรงเรียนต่างๆ เพื่อก่อให้เกิดประโยชน์อย่าง แท้จริงต่อไป พร้อมทั้งมีการศึกษาดูงานแลกเปลี่ยนเรียนรู้ กับโรงเรียนต้นแบบต่อไป

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาองค์ประกอบการบริหารงานบริการ การได้ยินของโรงเรียนโสตศึกษาด้านอื่นๆ เพิ่มเติม เพื่อ ศึกษาปัจจัยความสำเร็จซึ่งเป็นองค์ประกอบการบริหารงาน บริการการได้ยินมากขึ้น

2. ควรศึกษาผลการนำรูปแบบการบริหารงาน บริการการได้ยินไปใช้กับโรงเรียนโสตศึกษาอื่นๆ เพื่อ ศึกษาผลกระทบที่เกิดขึ้น และความพึงพอใจของ ผู้รับบริการทั้งที่เป็นครู นักเรียน ผู้ปกครอง และผู้มีส่วน เกี่ยวข้องทั้งหลาย

3. ควรศึกษาความต้องการพิเศษของนักเรียนแต่ละคน และให้การสนับสนุนด้านหลักสูตร งบประมาณ และ การบริการที่จำเป็น เพื่อสร้างความพึงพอใจ และอาชีพ สำหรับนักเรียนพิเศษเหล่านั้น

เอกสารอ้างอิง

คณะอนุกรรมการผลิตสื่อและเทคโนโลยีการเรียนการสอน เพื่อคนพิการ. ร่างแผนพัฒนาสื่อและเทคโนโลยี การศึกษาสำหรับคนพิการ. กรุงเทพฯ: ม.ป.ท., 2542.

จกกลณี วีระเศรษฐกุล และคณะ. รายงานการประเมิน โครงการโรงเรียนต้นแบบ : การทดลองสอนแบบ สองภาษาสำหรับเด็กหูหนวก. กรุงเทพฯ: สำนัก

บริหารงานการศึกษาพิเศษ สำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กับวิทยาลัย ราชสุดา มหาวิทยาลัยมหิดล, 2552.

จิตประภา ศรีอ่อน. บทสรุปสำหรับผู้บริหาร รายงานการ วิจัย เรื่องความสามารถด้านการอ่านและการเขียน ภาษาไทยของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการ ได้ยิน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนโสตศึกษา. กรุงเทพฯ: วิทยาลัยราชสุดา มหาวิทยาลัยมหิดล, 2550.

พะโยม ชิมวงศ์. รายงานการประเมินโครงการการสอน แบบสองภาษาสำหรับเด็กหูหนวกโรงเรียนโสต ศึกษาจังหวัดนครปฐม. นครปฐม: โรงเรียนโสต ศึกษาจังหวัดนครปฐม, 2548.

มลิวัลย์ ธรรมแสง. โรงเรียนที่เป็นมิตรกับเด็กหูหนวก. กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์ (การศึกษาพิเศษ) มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต, 2551.

ศรียา นิยมธรรม. เทคโนโลยีสำหรับเด็กที่มีความต้องการ พิเศษ. กรุงเทพฯ: ภาควิชาการศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร, 2548.

สถาบันสร้างเสริมสุขภาพคนพิการ. ร่างรายงานการ ทบทวนและวิเคราะห์วรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับ ประเด็นคนพิการ ระหว่างปี พ.ศ. 2517-2552. กรุงเทพฯ : สถาบันสร้างเสริมสุขภาพคนพิการ, 2552. (อัดสำเนา).

สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ. รายงานการวิจัย สภาพ ปัญหาและความต้องการใช้สื่อการศึกษาของครู และนักเรียนหูหนวกระดับมัธยมศึกษาใน โรงเรียนโสตศึกษา. กรุงเทพฯ: ศูนย์เทคโนโลยี การศึกษา สำนักบริหารงานการศึกษา นอก โรงเรียน, 2550.

Best, J. W. Research in Education. Englewood Cliffs, New Jersey: Prentice-Hall Inc., 1970.

Sri-on, J. A History of the Education of Deaf People in Thailand. Ph.D. Thesis, Victoria, Australia: LaTrobe University, 1994.